

[Ebba Strange]

har fremsat, så jeg kender godt diskussionen. Men jeg tror, den er meget, meget mere nuanceret, end man umiddelbart får indtryk af, hvis man kun lytter til de store organisationer, fordi livet på landet og på de forskellige gårde er meget forskelligt.

Vi har altså gjort det, at vi har taget disse forudsætninger alvorligt og derfor har prøvet – i overensstemmelse med eller inspireret naturligvis af den grønne betænkning – at udarbejde nogle mere konkrete forslag.

Men jeg er selvfølgelig glad for de positive bemærkninger, der har været, fordi det også siger mig, at vi igennem udvalgsarbejdet i Retsudvalget vil kunne få, om jeg så må sige strammet op på ministerens dyreværnslov, og det mener jeg er det, vores arbejde skal gå ud på.

Jeg lyttede naturligvis med stor interesse til hr. Niels Helveg Petersens ordførertale. Jeg satte mig tilmed med papir og blyant og tænkte: Nu er jeg spændt på, hvad Det Radikale Venstre vil sige, når de ikke længere er regeringsparti. Og der var i hvert fald ikke sagt for meget i Det Radikale Venstres indlæg, det må jeg sige, så jeg håber, at også Det Radikale Venstres repræsentant vil gå ind i en fordomsfri drøftelse i Retsudvalget af de problemer, som ligger her.

Jeg bliver selvfølgelig nødt til også at sige noget om dyreforsøgsloven. Fru Karen Jespersen sagde det, fru Inger Stilling Pedersen sagde det, og ministeren ved fra førstebehandlingen den 30. oktober i fjor, at vi fra SF's side var temmelig stødt over, at vi sådan til allersidst i justitsministerens forslag fik at vide, at han med det forslag i øvrigt ikke agtede at revidere loven om dyreforsøg.

Det er vi altså nogle andre der synes at vi skal, og jeg skal love justitsministeren, at noget af det første, han vil få over fra Retsudvalget, er nogle spørgsmål, som vedrører ændringer i dyreforsøgsloven. Vi mener ikke, at vi med denne lovgivning har klaret alle de problemer, der ligger i lov om forsøgsdyr, så derfor vil det komme til at indgå i debatten i Retsudvalget.

Det er selvfølgelig SF's arbejde nu at prøve at få så meget af vores lovforslag vedtaget som muligt, og jeg kan love, at vi fra SF's side vil gå ind i et konstruktivt arbejde for at få en god dyreværnslov ud af det.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil først sige en tak for de venlige be-

mærkninger, der er kommet fra Det Radikale Venstre, Fremskridtspartiet og CD, og, synes jeg, også fra fru Inger Stilling Pedersen fra Kristeligt Folkeparti. Jeg er ganske enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at vi allerede ved den tidligere førstebehandling fik understreget, at der på en række områder er behov for politiske drøftelser, inden vi kan vedtage en ny dyreværnslov, og det håber jeg så kan ske i forbindelse med de fremtidige overvejelser i Folketingets Retsudvalg.

Hr. Tom Behnke nævnte det spørgsmål, som vi sidste gang brugte megen tid på at diskutere, nemlig hundeloven og forholdene omkring bidske hunde. Fru Inger Stilling Pedersen var også inde på det.

Jeg skal ikke gå i detaljer eller gentage den debat, vi havde dengang, men blot sige, at den høring, som jeg allerede dengang annoncerede at vi havde sat i værk fra Justitsministeriets side, er tilendebragt, og at der ligger en række høringssvar fra bl.a. politiet, Dyr lægeforeningen, dyreværns- og hundeorganisationer og mange andre. Det materiale vil jeg selvfølgelig gerne tilstille Folketingets Retsudvalg, og jeg mener også, at det er et af de punkter, vi skal tage op, fordi der jo kan være et behov for, at vi i tilknytning til den nye dyreværnslov også tager det spørgsmål op.

Jeg har allerede i december måned sendt en cirkulæreskrivelse til politiet, hvor jeg henlede opmærksomheden på, at det er fastsat i hundelovens § 3, stk. 2, at der i landets politivedtægter kan optages bestemmelser om, at i byer og områder med bymæssig bebyggelse skal hunde føres i bånd. Jeg henstillede også, at man lokalt – altså i et samarbejde mellem kommunalbestyrelser og politi – tog op til overvejelse, om der var behov for, at der i de enkelte politivedtægter skete en opstramning af disse bestemmelser. I forlængelse af den drøftelse, vi havde her i Folketinget, gjorde jeg altså politiet opmærksom på, at man rent faktisk allerede i dag har nogle bestemmelser, som kan udnyttes, og som man også på foranledning af de ulykkelige sager, vi havde oplevet, burde tage op til fornyet overvejelse.

Dernæst kan jeg sige, at et af høringssvarene – jeg skal ikke gennemgå dem, selvfølgelig ikke – viser det samlede antal hundeskader. Det fremgår, at der rent faktisk er sket et fald fra ca. 37.000 skader i 1984 til ca. 27.000 i 1989. Men